

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Instytut Historii Sztuki i Kultury WHiDK

Kierunek:

Historia sztuki

Poziom:

studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Proseminarium

Nazwa szczegółowa przedmiotu:

Proseminarium z historii sztuki nowożytnej

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot wybieralny

Przedmiot obieralny:

tak

Rok studiów, semestr:

rok II, semestr zimowy

Wymiar:

ćwiczenia: 30 godz.

Punkty ECTS:

ćwiczenia: 2

Forma zaliczenia:

ćwiczenia: zaliczenie bez oceny

Prowadzący:

ćwiczenia: dr hab. Ryszard Szmydki, prof. UPJPII;

Koordinator sylabusu:

dr hab. Ryszard Szmydki, prof. UPJPII

Sylabus dostępny w ramach:

- [Proseminarium](#) [na kierunku:] [Historia sztuki](#) (Hsz), studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne, II rok, semestr zimowy
 - [prowadzący ćwiczenia:30h/z/2ECTS]: dr hab. Ryszard Szmydki, prof. UPJPII;
- [Proseminarium](#) [na kierunku:] [Historia sztuki](#) (Hsz), studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne, II rok, semestr letni
 - [prowadzący ćwiczenia:30h/z/2ECTS]: dr hab. Ryszard Szmydki, prof. UPJPII;

Wymagania wstępne:

Brak

Cele:

Student zdobywa wiedzę na temat współczesnej metodologii stosowanej w historii sztuki nowożytnej, poznaje zasady konstrukcji pracy naukowej, zaznajamia się z zasadami zapisu bibliograficznego oraz z pracą z tekstami źródłowymi. Ponadto kształtuje umiejętność opisu i analizy dzieła sztuki, a także nabywa umiejętność przygotowywania wystąpień ustnych i pisemnych.

Treści kształcenia:

T.1 - Przygotowanie opracowania monograficznego na uzgodniony z prowadzącym temat; jego prezentacja na forum grupy, dyskusja i wspólna ocena.

T.2 - Kształtowanie umiejętności prawidłowego opisu, analizy formalnej i ikonologicznej dzieła sztuki nowożytnej.

T.3 - Poznajanie terminologii właściwej sztuce nowożytnej. Najważniejszym zadaniem przedmiotu jest utrwalenie oraz rozwinięcie umiejętności zbierania materiałów na zadany temat z zakresu dziejów sztuki nowożytnej, budowania logicznego i problemowego stanu badań oraz opisu dzieła sztuki. Na tym etapie student uczy się samodzielnie analizować dzieło sztuki, zarówno pod względem formy, jak i treści. W efekcie powinien on opanować warsztat historyka sztuki w stopniu podstawowym, by na dalszych etapach studiów mógł samodzielnie prowadzić badania historyczno-artystyczne. Każdy uczestnik zajęć jest zobowiązany do przygotowania pracy rocznej, składającej się z problemowego stanu badań, historii i opisu danego dzieła sztuki oraz jego analizy formalnej i ikonograficznej oraz prezentacji wyników badań dotyczących genezy i źródeł inspiracji. Tematy prac są ustalane przez prowadzącego (bądź muszą zostać zaakceptowane przez niego); z reguły dotyczą one dzieł lub zagadnień sztuki polskiej. Prace te czytane w trakcie zajęć i poddawane dyskusji.

Efekty kształcenia:**WIEDZA**

W_1 Student potrafi posługiwać się podstawowymi metodami analizy i interpretacji dzieł sztuki nowożytnej.

W_2 Student posługuje się terminologią specjalistyczną z zakresu sztuki nowożytnej.

UMIEJĘTNOŚCI

U_1 Student nabywa umiejętność zdobywania wiedzy korzystając z bibliotek i źródeł internetowych.

U_2 Student umie sporządzić pracę naukową wykorzystując w niej podstawowe elementy warsztatu naukowego.

Metody i narzędzia dydaktyczne:

M.1 Konwersatorium z zakresu metodologii historii sztuki nowożytnej oraz zasad konstrukcji pracy naukowej.

M.2 Prezentacja fragmentów przygotowanych prac proseminaryjnych połączona z dyskusją na forum grupy.

M.3 Ćwiczenia doskonalące umiejętność opisu i analizy formalnej.

M.4 Omawianie wybranych tekstów z zakresu metodologii sztuki nowożytnej.

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Zaliczenie bez oceny.

1) Regularne uczęszczanie na zajęcia (dopuszczalne są dwie nieusprawiedliwione nieobecności).

2) Złożenie pracy proseminaryjnej i jej przyjęcie przez promotora. Postępy w pisaniu pracy będą sprawdzane w trakcie referowania jej fragmentów na proseminarium i w czasie konsultacji z prowadzącym. Wymagana jest umiejętność napisania i właściwego zredagowania (kompozycja, przypisy,

dobór ilustracji) tekstów historyczno-artystycznych (zawierających prawidłowe z punktu widzenia faktografii i metodologii ustalenia badawcze i interpretacje) z wykorzystaniem literatury polskiej i obcej.

Lektury podstawowe:

D'Alleva A., Metody i teorie historii sztuki, Kraków 2008;

Białostocki J., Pojęcia, problemy, metody współczesnej nauki o sztuce, Warszawa 1976;

Białostocki J., Historia sztuki wśród nauk humanistycznych, Wrocław 1979;

Białostocki J., Symbole i obrazy w świecie sztuki, Warszawa 1982;

Panofsky E., Ikonografia i ikonologia, w: E. Panofsky, Studia z historii sztuki, Warszawa 1971;

Przedmiot, metodologia, zawód, red. P. Skubiszewski, Warszawa 1973.

Lektury uzupełniające:

Dobór literatury związany jest z tematyką prac indywidualnie przygotowywanych przez studentów.

Uwagi: